

Titel: BREV TIL: Paul Diderichsen FRA: Louis Hjelmslev (1950-12-14)

Citation: "BREV TIL: Paul Diderichsen FRA: Louis Hjelmslev (1950-12-14)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_002-shoot-workidUtil636_0000_002_Diderichsen-LH_0220/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Dr. LOUIS HJELMSLEV
Professor v. Københavns Universitet
ORDRUPHØJVEJ 40
CHARLOTTENLUND

14/12 -50

Kære Biderichsen,

Tak for dit hurtige, og hjertelige, svar paa mit brev. Vi er i meget vid udstrækning enige med hensyn til hvad man bør foretage sig eller ikke foretage sig i den besynderlige anledning.

Jeg er ogsaa enig med dig i, hvad jeg ogsaa skrev selv i sidste brev, at man ikke bør overdimensionere sagen. Da du slutter dit brev med nogle mere personlige bemærkninger angaaende mig, vil jeg sige, at jeg ikke har i sinde at foretage mig noget paa egne vegne. Hammerichs artikel kan rimeligvis læses paa flere maader; men bl. a. kan den læses som et camoufleret angreb paa mig personlig og paa mine teoretiske anskuelser; at der ikke skydes direkte paa mig i ret høj grad eller paa nogen udtrykkelig maade, men at mine "adepter" gøres til skydeskive, gør ikke sagen kønnere. Og ligesom du er tilbøjelig til at synes at det er synd for mig, saa synes jeg ærlig talt at det er synd for "adepterne", dels fordi de saubart beskyldes for en flok faar der ikke formaar at frigøre sig fra min lætterske indflydelse og mit frygtelige diktatur, og dels fordi de angribes for at have vist mig en venlighed, 2° for at interessere sig for noget som man ifølge Hammerich ikke maa interessere sig for, 3° med spydigheder og haansord mere end med saglighed, og 4° for saa vidt der er nogen saglighed, da med en overfladiskhed, der i sandhed faar en til at tænke paa det gamle ord om glashuset.

Det vilde paa en maade være meget let at svare, meget let at henge Hammerich ud paa tilsvarende maade (endda uden at det vilde være nødvendigt at bruge nogen spydigheder eller haansord, men blot lade kendsgerningerne tale) for hans himmelraabende overfladiskhed.

For mit vedkommende svarer jeg imidlertid ikke. Men jeg vil godt kunne forstå, om andre har lyst til at rense sig for de videnskabelige beskylninger, der rejses imod dem. Mine kjære "adepter" er jo i saa fald store nok til at svare for sig selv (selv om jeg synes det er meget synd for nogle af dem - mindst paa en vis maade for dig, hvis jeg maa sige det saadan, for du, som du ogsaa tilkendegiver i dit brev, ikke hænger med næbbet af den grund, men bæres over det af én af de egenskaber, vi alle holder af dig for: dit ukuelige humør og arbejdsglæde, din loyalitet og redelighed selv over for træske modstandere). Lad mig tilføje: ogsaa mindst synd for dig, fordi du har en saa anerkendt position, at det maa betvivles, om hans 'kritik' i nogen maade virkelig skulde kunne skade dig, selv om du værdigt tav stille til det snak; - men det maa du selvsagt selv skønne over.)

Hvis du, som du antyder, har lyst til at skrive noget til svar paa dine egne vegne, og heri da ogsaa naturligt sige nogle berigtigende ord til svar paa det sludder om bønnemøderne, saa

OC- 51117

VEJLESE
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

har du paa forhaand min fulde principielle tilslutning til det. At du tænker paa at lade mig se et udkast, er jeg kun taknemmelig for, og jeg vil være glad ved at prøve paa at give gode raad mht formuleringen. - Af flere grunde mener jeg ogsaa, at du er den, der bedst vil kunne vise ham til rette mht misforstaaelserne vedr. Lingvistkredsens arbejde: du staar ham hverken for nær eller for fjernet; du er en af dem der i lange tider har været mest aktive i Lingvistkredsen (saa at f. eks. dit vidneudsagn om, at han aldrig selv har været til stede ved de møder, han taler om, maa have en betydelig vægt; ligeledes dit eventuelle vidneudsagn om, paa hvilken maade det er jeg svinger svøben over de sidste dages hellige). Desuden ogsaa den omstændighed, at der dog vist ikke er mange, der tror paa, at netop du i den grad er min svorne tilhænger, eller skaa jeg hellere sige blinde tilhænger, du, der under din udvikling har været lige saa stærkt inspireret af helt andre retninger, og ogsaa har manifesteret dette i dine publikationer. Skal nogen af de angrebne tage ordet, er det ogsaa særlig heldigt at det bliver dig, fordi du var medlem af redaktionen af Recherches.

Noget mere skeptisk er jeg mht din tilføjelse om den mulighed at see Hammerich selv til at tage noget i sig igen. Det maa han vist hellere gøre bagefter, i det svar man maa regne med at han giver dig. Og iøvrigt mener jeg heller ingen tiltro til, at han er i stand til at gøre det paa en klar og redelig maade.

Hvis jeg i alles fælles interesse skal være noget ønske, saa er det, at det maa lykkes dig at sige det væsentlige klart og kort, og at der ikke kommer til at udspringe sig nogen lang polemik; saa opnaar vi nemlig ikke det, vi vil: sætte tingene paa plads, og saa see sagen dyssat hen. Det sidste, som allerede sagt i sidste brev, ogsaa for Hammerichs skyld. Ich schäme mich für ihn; men visselig ikke vor ihn.

Det er maaske nu det mest hensigtsmæssige at drøfte videre mundtligt, hvad der yderligere sættes være, f. eks. naar du har sendt mig dit udkast. Naar jeg skrev til dig og ikke ringede dig op, var det kun fordi jeg helst vilde have det ud af verden mens jeg havde det i hovedet; og du hører jo ikke til dem, man med god samvittighed kan ringe til midt om natten; næste morgen skulde jeg have konsistoriumsmøde og rektorfrrokost og fik andre ting at tænke paa og ingen mulighed for at ringe.

Lad mig benytte denne lejlighed til at sige dig tak for godt og udbytterigt og fornuftigt samarbejde, og forvisningen om at ingen af os behøver at lade det forværkes af denne lille smudsige sky.

Din hengivne

Louis Hjelmslev